

Sygnatura akt IV Ka 664/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2022 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1 Przewodniczący:	1 SSO Ewa Rusin
1 Protokolant:	1 Ewa Ślemp

przy udziale oskarżyciela publicznego eksperta służby celno-skarbowej J. P. z (...) Skarbowego we W.
po rozpoznaniu w dniach 20 października 2021 r., 7 kwietnia 2022 r., 19 maja 2022 r. i 28 czerwca 2022 r.

6 sprawy M. B.

7 syna G. i J. z domu K.

8 urodzonego (...) w R.

9 oskarżonego z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

10 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

11 od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

12 z dnia 25 maja 2021 r. sygnatura akt II K 1001/18

I. **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że z opisu czynu przypisanego eliminuje określenie „i prowadził”,**

II. **w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,**

III. **zasadza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania apelacyjnego i wymierza 4000 złotych opłaty.**

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 664/21	
Załącznik dołącza się w każdym	1		

przypadku. Podać liczbę załączników:	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 25 maja 2021r. sygn. akt II K 1001/18	
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo		

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	Uchylenie	#	Zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z				

dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów				

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>I.</p> <p>1). naruszenie art 424 k.p.k. w związku z art 6 ust 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw i Podstawowych Wolności oraz art. 91 ust. 2 Konstytucji RP poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku na formularzu, co skutkowało brakiem wyraźnego wskazania w uzasadnieniu wyroku podstawy rozstrzygnięcia, odniesienia się do argumentacji strony, które gwarantuje</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

stronie możliwość
stwierdzenia
rzeczywistego
skorzystania z prawa
do apelacji, co
w konsekwencji
naruszyło prawo
strony do rzetelnego
procesu,

2) art. 424 § 1 pkt
1 k.p.k. w zw. z art
410 k.p.k. i art. 7
k.p.k., polegającą na
zaniechaniu
wskazania
poszczególnych
faktów, które Sąd
uznał za
udowodnione i
konkretnych
dowodów na te
fakty, co nie
pozwala poznać toku
rozumowania Sądu
i znacznie utrudnia
oskarżonemu
merytoryczną
obronę, a Sądowi
Odwoławczemu
kontrolę instancyjną
zaskarżonego
wyroku;

3) art. 7 i art. 8 § 1
k.p.k. w zw. z art. 113
§ 1 k.k.s. polegającą
na uznaniu, że
„dokumenty z
Ministerstwa
Finansów oraz
wyrok
Wojewódzkiego
Sądu
Administracyjnego
w

W.z dnia 30
maja 2018 roku
w sposób nie

budzący wątpliwości
wyjaśniają kwestie
dot.

przedmiotowych
automatów do gier",
co naruszało zasadę
swobodnej oceny
dowodów

i samodzielności
jurysdykcyjnej sądu
karnego poprzez
de facto przyjęcie
wiążącej mocy
wytycznych Ministra
Finansów i
nieprawomocnego
wyroku sądu
administracyjnego,
które

- wbrew
procedowaniu Sądu
a quo - nie
mogą zastąpić sądu
karnego w
samodzielnym
rozstrzygnięciu
kwestii losowego
charakteru urzędzeń
do gier w sprawie o
czyn z art. 107 §

1 k.k.s.;

4) art. 170 § 1a k.p.k.
w zw. z art. 170
§ 1 pkt 5 k.p.k. w
zw. z art. 113 § 1
k.k.s. polegającą na
oddaleniu wniosku
obrońcy o
przeprowadzenie
dowodu z opinii
innego biegłego niż
R. R. z powołaniem
się na przesłankę
„zmierzania tego
wniosku do
przewlekania
postępowania”,

podczas gdy okoliczność, która miała zostać udowodniona z wykorzystaniem wnioskowanego dowodu miała istotne znaczenie dla ustalenia, czy oskarżony popełnił czyn zabroniony jako przestępstwo bądź wykroczenie skarbowe, co w świetle art. 170 §1a k.p.k. wyklucza oddalenie wniosku dowodowego na podstawie przyjętej przez Sąd (tj. art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k.);

5) art. 196 § 3 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.p.k. polegającą na zaniechaniu powołania innego biegłego z zakresu informatyki niż R. R., pomimo że ujawniły się w sprawie powody osłabiające zaufanie do wiedzy i bezstronności biegłego oraz inne ważne powody w rozumieniu powołanego przepisu.

6) art. 94 § 1 pkt 5 k.p.k. i art. 92 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. polegającą na uzasadnieniu postanowienia oddalającego wniosek obrońcy o powołanie innego

biegłego niż R. R. w sposób nierzetelny, poprzez zaniechanie ustosunkowania się do

argumentów podniesionych na poparcie wniosku obrońcy i oparcie rozstrzygnięcia Sądu na okolicznościach, które nie miały prawnie istotnego znaczenia w kontekście przesłanek wyłączenia biegłego w trybie art. 196 § 3 k.p.k.

7) art. 368 k.p.k. w zw. z art 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. polegające na nierozpoznaniu wniosków dowodowych zgłoszonych przez stronę, tj. dokumentów i nagrań (w piśmie z dnia 22 stycznia 2020 roku), co doprowadziło do naruszenia prawa do obrony oskarżonego, jak też pozbawiono oskarżonego realnego wpływu na zakres gromadzonego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji miało istotny wpływ na

treść wyroku,

8) art. 167 k.p.k. i art. 170 §1

punkt 3) k.p.k.,
poprzez oddalenie,
jako nieprzydatnego
do stwierdzenia
danej okoliczności,
słusznego i ze
wszech miar
niezbędnego
wniosku
dowodowego o
przesłuchanie
świadka M. K.,
podczas gdy dowód
ten miał istotne
znaczenie dla
rozstrzygnięcia
sprawy, gdyż
świadek ten ma
wiedzę o
zatrzymanych
urzędzeniach, w
szczególności w jaki
sposób przebiega
gra i że wynik
jest przewidywalny
dla gracza, co
w konsekwencji
doprowadziło do
naruszenia prawa do
obrony oskarżonego,
jak też pozbawiono
oskarżonego
realnego wpływu na
zakres
gromadzonego w
sprawie materiału
dowodowego;

II. w konsekwencji
naruszeń procedury
wskazanych wyżej -
błąd w ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
rozstrzygnięcia, a
to poprzez dalece
pochopne i zupełnie

dowolne przyjęcie,
iż:

- oskarżony M. B.,
działając jako prezes
(...) Sp. z o.o.
z siedzibą we W.,
urządzał i prowadził
kiedykolwiek i
jakikolwiek gry
na automatach w
lokalu wskazanym
w zarzucie, chociaż
nie wynika to z
dowodów
przeprowadzonych
w postępowaniu,
albowiem L. (...) Sp.
z o o. nie zatrudniła
osób do obsługi lokali,
nadto nie wykonywała
żadnych czynności
związanych z
urządzeniem gier w
tych lokalach,

-funkcja podgląd nie
wpływa na charakter
urządzeń, albowiem
skorzystanie z niej
nie jest konieczne, a
wyszukanie
aktualnego układu
jest niemożliwe,

-gry dostępne na
spornych automatach
mają charakter losowy
i tym samym hazardowy,
mimo iż sąd nie dysponował
w tym zakresie
wystarczającą,
rzetelną wiedzą
specjalistyczną,

która pozwoliłaby
na jednoznaczne
wyjaśnienie tej

okoliczności,
kluczowej dla
wydania
prawidłowego
orzeczenia, podczas
gdy urządzenia do
gry V. (...) nie
są automatami do
gier w rozumieniu
ustawy z dnia 19
listopada 2009 roku
o grach

hazardowych, a
jedynie
urządzeniami do
gier logicznych, co
potwierdzają opinie
techniczne (w aktach
sprawy) oraz opinia
(...) z siedzibą w
Hiszpanii (w aktach
sprawy),

które są relewantne
dla rozstrzygnięcia
niniejszej sprawy,
gdyż dotyczą
oprogramowania
tożsamego z tym,
które zostało
zainstalowane na
urządzeniach
zatrzymanych w
ramach

niniejszej sprawy,

- oskarżony działał z
zamiarem
umyślnym, podczas
gdy nie znajduje
to żadnego oparcia
w zgromadzonym w
sprawie materiale
dowodowym i
okolicznościach
sprawy, tj.

w szczególności
dowodach z zeznań

świadków (G. J., A. P. i J. J.), wyjaśnień oskarżonego oraz opiniach technicznych, które to dokumenty dawały oskarżonemu podstawę do przyjęcia, że działalność prowadzona przez (...) Sp. z o. o. jest legalna, a eksploatowane przez nią urządzenia nie udostępniają gier losowych i wobec tego nie podlegają regulacji przez ustawę o grach hazardowych, co z kolei nie rodziło konieczności korzystania przez oskarżonego z trybu przewidzianego w art. 2 ust 6. ustawy o grach hazardowych w celu weryfikacji legalności

planowanej działalności, nadto lokal był ogólnodostępny i wpuszczano do środka każdego chętnego,

III. Obrazę prawa procesowego, tj. art. 7 k.pk. i 440 k.pk. poprzez:

1.sprzeczną z zasadami i wynikającymi z powołanych przepisów oceną

dowodu z opinii pisemnej i ustnej biegłego sądowego R. R. i uznaniu jej za wiarygodną, logiczną, konsekwentną i spójną i rzekomo rozstrzygającą wątpliwości obrony, podczas gdy opinii tej nie sposób przypisać wskazanych właściwości, albowiem w zakresie dokonanej w nich oceny charakteru gier oraz zasad działania opcji „POMOC” wnioski biegłego zostały oparte wyłącznie na danych sczytanych z dysku twardego, biegły nie przeprowadził osobiście żadnych badań przedmiotowych urzędzeń i gier kontrolnych, a swoje twierdzenia oparł na nieokreślonych badaniach innych urzędzeń i gier, które jego zdaniem miał być urządzeniami tego samego typu, nadto biegły nie potrafił odpowiedzieć na większość zastrzeżeń obrony, stąd został zgłoszony wniosek o powołanie innego biegłego,

2) sprzeczną z zasadami wynikającymi z powołanych przepisów ocenę dowodu z wyjaśnień oskarżonego i uznanie ich za niewiarygodne w części dotyczącej charakteru i oceny prawnej gier dostępnych na zatrzymanych urządzeniach, w sytuacji, gdy treść wyjaśnień oskarżonego znajduje potwierdzenie w opiniach technicznych Instytutu (...) w W. i opinii (...) z siedzibą w W. (jednostek badających posiadających akredytację Ministerstwa Finansów), które to opracowania dotyczą identycznego oprogramowania (V. (...)), jak to które zostało zainstalowane w zatrzymanych do sprawy urządzeniach.

3) całkowicie dowolną i niczym nie uzasadnioną odmowę uznania w sprawie wartości dowodowej złożonych sądowi opinii technicznych

Jednostki Badającej
Ministra Finansów,
mimo że mają one
charakter
dokumentów
urzędowych,
albowiem zostały
wydane przez
podmiot ustawą
umocowany i
fachowo
kompetentny do
ich sporządzenia
(por. art. 23f
ustawy z dnia 19
listopada 2009 r, o
grach hazardowych -
dalej ugh), stanowią
zatem dowód na
okoliczność tego, co
zapisano w ich treści,
tj. w szczególności
jednoznacznie
dowodzą, że sporne
urządzenia nie są
losowe, a zatem nie
są też hazardowymi
automatami do
gier w rozumieniu
definicji z art. 2
ust. 3-5 ugh, co
wyklucza stosowanie
względem nich art.
107 § 1 k.k.s.

IV. Ostatecznie
wobec powyższego
- naruszenie prawa
materialnego: 1) tj.
art. 107 §1 kks, a
to poprzez wadliwe
jego zastosowanie,
mimo iż nie
wykazano ziszczenia
się kluczowej w tym
przepisie przesłanki
urządzania
zabronionych gier na
automatach do gier
w rozumieniu art. 2

	<p>ust. 3 – 5 ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (dalej: ough), albowiem w sprawie brak jest wartościowego, przekonującego dowodu, iż sporne urządzenia to automaty do gier w rozumieniu przywołanych regulacji ustawy, albowiem są to w swojej istocie urządzenia do gier logicznych F., co w sprawie udokumentowano w sposób wykluczający poglądy przeciwne, forsowane przez oskarżyciela.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>I. Ad. 1, 2, 3, 4, ,5, 6, 7, 8. – wszystkie sformułowane zarzuty sformułowano w ramach obrazy prawa procesowego w rozumieniu - jak należy wnioskować (bo to nie zostało wprost wyartykułowane) – art. 438 pkt. 2) kpk, jako mogące mieć wpływ na</p>			

treść zaskarżonego wyroku.

Przeciwnie oczekiwaniom apelującego Sąd odwoławczy nie stwierdził w procedowaniu sądu I instancji uchybień wyliczonych w tej części apelacji.

Przypomnieć na wstępie wypada, iż zarzut obrazy przepisów procedowania z art. 438 pkt 2) kpk może dotyczyć jedynie niezgodności przebiegu postępowania z wymogami prawa procesowego poprzez zaniechane wypełnienia konkretnych nakazów lub naruszenie zakazów proceduralnych, ewentualnie przepisów dotyczących samego orzekania, czy konstruowania orzeczenia. (vide: wyrok SN z dnia 8 września 2009 r., WA 26/09, OSNwSK 2009/1/1844), która to obraza przepisów nadto musi skutkować wpływem na treść wyroku. Takie błędy w badanej sprawie nie wystąpiły.

Nie sposób
zaaprobować
słuszność zarzutu 1)
naruszenia art. 424
kpk w związku
z przywołanymi
dalej przepisami
Europejskiej
Konwencji oraz
Konstytucji RP,
poprzez
sporządzenie
uzasadnienia na
formularzu, skoro
tego rodzaju sposób
przedstawienia
pisemnych
motywów wyroku
został określony
wprost w ustawie w
art. 99a kpk, zaś sąd
I instancji stosując
się to tego przepisu
sporządził pisemne
motywy zgodnie z
jego wymogami, na
formularzu. Wobec
uzupełnienia
pisemnych
motywów wyroku
przez Sąd I
instancji twierdzenie
autorki apelacji o
naruszeniu prawa
strony do rzetelnego
procesu okazało się
chybione.

Wobec uzupełnienia
pisemnych
motywów wyroku
przez Sąd I instancji
także błędnym
okazał się zarzut 2)
obrazy
wymienionych tam
przepisów art. 424§1
pkt 1) kpk w zw. z
art. 410 kpk i art. 7

kpk. Uważna lektura zaprezentowanej przez Sąd I instancji oceny dowodów jednoznacznie potwierdza, że obejmuje ona całokształt ujawnionych okoliczności sprawy, w wystarczającym stopniu odnosi się do dowodów przeprowadzonych w sprawie, jest wszechstronna i pozbawiona istotnych, mających wpływ na treść wyroku, błędów logicznych, których nie można skorygować w postępowaniu apelacyjnym. Wbrew oczekiwaniom apelującej obrońcy, motywy zaskarżonego wyroku pozwalają poznać tok rozumowania sądu I instancji i nie utrudniają oskarżonemu merytorycznej obrony, a sądowi odwoławczemu kontroli instancyjnej tego wyroku.

By skutecznie zarzucić obrazę prawa procesowego art. 410 kpk należy wykazać, iż sąd orzekający oparł rozstrzygnięcie na materiale

nieujawnionym na rozprawie głównej, względnie tylko na części materiału ujawnionego, a wyrok nie jest wynikiem analizy całokształtu ujawnionych okoliczności.

Uznanie - przy zastosowaniu kompletu kryteriów art. 7 kpk - za wiarygodne jednych dowodów i odrzucenie wiarygodności innych, to prawidłowy proces ocenny, zaś następcze oparcie ustaleń faktycznych na dowodach ocenionych jako wiarygodne nie może zostać potraktowane jako obrazę art. 7 kpk czy wskazywanego dalej art. 410 kpk tylko dlatego, iż te oceny i poczynione na ich podstawie ustalenia faktyczne nie są akceptowane przez oskarżonego.

Badając materiał dowodowy sprawy sąd I instancji czytelnie wskazał, które dowody na walor wiarygodności nie zasługują (zasadniczo wyjaśnienia oskarżonego) i wskazał dowody

przyjęte za osnowę ustaleń faktycznych.

W realiach dowodowych sprawy obraza przepisu art. 424 § 1 pkt.1) kpk zatem nie wystąpiła.

Zarzut 3) stanowi zwykłą polemikę z wnioskami sądu I instancji zawartymi nie w zaskarżonym wyroku lecz w postanowieniu

dowodowym z dnia 12 maja 2021r.

Oczywistym pozostaje, że opisane dokumenty

Ministerstwa

Finansów oraz wyrok

Wojewódzkiego

Sądu

Administracyjnego

w W. z dnia 30 maja

2018 roku sygn. akt

V SA / Wa 2182/17

(k. 1028-1032 akt)

nie dotyczą wprost

zatrzymanych w

sprawie automatów,

niemniej zawierają

akceptowaną także

przez Sąd

Odwoławczy

wykładnię

przepisów ugh,

zwłaszcza w

przedmiocie

rozstrzygnięcia o

hazardowym

charakterze gier

oferowanych na

automatach klasy V.

(...), tj. takich jak w

niniejszej sprawie H.

(...), E. i T..

Zarzuty 4), 5) i 6) zmierzają do zakwestionowania prawidłowości procedowania sądu I instancji w zakresie opinii biegłego z zakresu informatyki R. R., stanowią wyłącznie wyraz dezaprobaty wobec wyroku skazującego i niezadowolenia z odmowy sądu powołania innego biegłego z zakresu informatyki, tym bardziej, że opinia ta jest dowodem kluczowym dla rozstrzygnięcia sprawy.

Nie przekonała apelująca, by opinię biegłego R. R. (pisemną, uzupełnioną na rozprawie) cechowały dyskwalifikujące ją wady, by była niepełna, niejasna czy wewnętrznie sprzeczna. Opinia ta została odpowiednio przeanalizowana przez sąd I instancji, który odniósł się także do zastrzeżeń oskarżonego, zaś przedstawione wnioski z dokonanej oceny pozostają słuszne (sekcja 2.3 motywów zaskarżonego wyroku). Sąd Odwoławczy je

aprobuje w całej rozciągłości.

Natomiast podjęte przez obrońcę oskarżonego na rozprawie przed Sądem Rejonowym (k. 1037) i odwoławczym próby podważenia merytorycznej wiedzy i obiektywizmu tego biegłego argumentami o powoływaniu przez inne sądy w innych sprawach innych biegłych z tej samej specjalności, sumowaniu dochodów osiągniętych przez biegłego R. R. z tytułu opiniowania w sprawach karnoskarbowych na terenie kraju itp. to działania niepoważne i nieprofesjonalne, wynikające z braku rzeczowych argumentów, a mające na celu zdyskredytowanie biegłego wyłącznie z powodu wydawania opinii niekorzystnych dla oskarżonych o podobne czyny karnoskarbowe z art. 107 § 1 kks na terenie kraju.

Ad. 7) Istotnie, sąd I instancji nie odniósł się do wniosku dowodowego

obrońcy złożonego w piśmie datowanym na 22 stycznia 2020r., jednakże to uchybienie pozostaje bez wpływu na treść zaskarżonego wyroku. Za takim stanowiskiem przemawia charakter wnioskowanych także dowodów (k. 777- 785 akt) z dokumentów (które nie dotyczyły automatów do gier zatrzymanych w niniejszej sprawie), zeznań w charakterze świadka R. F. „na okoliczność kwalifikacji zatrzymanych urzędzeń” (tj. okoliczności wymagających wiedzy specjalnej), opinii rzeczoznawcy w innej sprawie oraz powołania kolejnego biegłego.

Nadto wedle zapisu protokołu ostatniego terminu rozprawy głównej (k. 1037 v. t. VI akt) po uznaniu za ujawnione bez odczytywania protokołów i dokumentów podlegających odczytaniu na rozprawie na pytanie przewodniczącego strony oświadczyły, że nie żądają uzupełnienia

postępowania
dowodowego.

W toku
postępowania
apelacyjnego
wniosek o powołanie
kolejnego biegłego z
zakresu informatyki
został oddalony na
rozprawie w dniu 28
czerwca 2022r.

Nie znajduje też
uznania zarzut 8)
obrazy wskazanych
tam przepisów
procedowania przez
oddalenie, jako
nieprzydatnego do
stwierdzenia danej
okoliczności,
wniosku
dowodowego o
przesłuchanie
świadka M. K..
Podzielając trafność
argumentacji sądu
I instancji wskazać
należy, iż nawet
z przedmiotowego
wniosku nie
wynikało, by osoba
ta prowadziła gry na
automatach
zatrzymanych w
niniejszej sprawie
czy posiadała wiedzę
o ich właściwościach
technicznych.

Ad. II

Wedle trafnych i
nieskutecznie
kwestionowanych w
apelacji ustaleń
wyroku, oskarżony
gry hazardowe
urządzał tj.
organizował je w

okolicznościach ustalonych w zaskarżonym wyroku. Jako prezes spółki (...) Sp. z o.o. we W. zarządzał jej działalnością, jak sam wyjaśnił, spółka była właścicielem przedmiotowych automatów do gier, zaś sam oskarżony „zapoznawał” się z opiniami dotyczącymi automatów do gier i uznając działalność za legalną podejmował decyzje o ich zainstalowaniu w wynajętym przez oskarżonego lokalu gastronomicznym w P..

Brak jest natomiast dowodów potwierdzających przypisane oskarżonemu działanie w postaci prowadzenia gier hazardowych, tj. wykonywania czynności technicznych bezpośredniej obsługi przedmiotowych automatów do gier, tj. polegających na fizycznym uruchamianiu poszczególnych automatów, zasilania ich energią elektryczną, prowadzenia ich bezpośredniej obsługi przez

udostępnianie automatów klientom, otwierania poszczególnych automatów w celu wyjęcia pieniędzy czy prowadzenia w tym zakresie ewidencji . Dlatego z opisu czynów przypisanych wyeliminowano określenie „i prowadził”.

Kwestie dalej podnoszone przez apelującego w zakresie dostępnej dla graczy funkcji „pomoc” w kontekście losowego charakteru gier na kwestionowanych automatach także nie mogą skutecznie podważyć wniosków sądu I instancji. Pozostają one jedynie polemiką ze słusznymi i należycie wnioskami uzasadnionymi sądu I instancji (sekcje 2 i 3.1 motywów).

Instalowanie w grach opcji „ pomoc”, z której gracz może skorzystać, ma charakter jedynie pozornego przydania grze funkcji logicznej (skoro gracz faktycznie nie ma wpływu na wyświetlane układy, ani na początkowy,

ani kolenie
występujące, przez
to także na wynik
gry, który jest
nieprzewidywalny
dla gracza), o
czym sąd meriti
także prawidłowo
wypowiedział się w
sekcji 3.1 motywów,
przycząc relację
świadka J. J.,
wedle której gracz
mógł tylko włączyć
przycisk „start”
i obniżyć bądź
podwyższyć stawkę.

Wykładnia losowego
charakteru gry w
zaskarżonym
wyroku, jakkolwiek
niezbyt szeroka, ale
została dokonana
prawidłowo.

W orzecznictwie
funkcjonuje
powszechnie
aprobowana,
jednoznaczna
wykładnia, zawarta
w uzasadnieniu
postanowienia Sądu
Najwyższego z dnia 9
listopada 2021r. (I
KZP 4/21).

Wbrew
oczekiwaniom
obrony Sąd
Najwyższy,
odmawiając
odpowiedzi na
pytanie prawne,
zaakcentował
prawidłowość
dotychczasowej
wykładni sądowej
cyt. Literalna

wykładnia przepisów ustawy o grach hazardowych prowadzi do wniosku, że wystarczającą przesłanką zastosowania art. 3 u.g.h., zgodnie z którym urządzenie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier w karty i gier na automatach oraz prowadzenie działalności w tym zakresie jest dozwolone na podstawie właściwej koncesji, zezwolenia lub dokonanego zgłoszenia, jest, aby przynajmniej jedna gra zainstalowana na urządzeniu miała charakter losowy (zawierała element losowości). W kontekście powyższego, nawet gdyby zainstalowane na spornym automacie gry o charakterze czasowo-zręcznościowym przeważały, to okoliczność ta pozostaje bez wpływu na kwalifikację urządzenia jako automatu do gier hazardowych w świetle ustawy o grach hazardowych (por.m.in. wyroki Wojewódzkich Sądów

Administracyjnych:
w Gliwicach z dnia
15 czerwca 2016 r.,
III SA/Gl 2189/15,
w Warszawie z dnia
6 czerwca 2018 r.
V SA/Wa 2021/17,
w Poznaniu z dnia
3 grudnia 2019 r.,
III SA/Po 614/19,
w Szczecinie z dnia
30 stycznia 2020
r., II SA/Sz 522/19,
w Poznaniu z dnia
19 stycznia 2021 r.,
III SA/Po 244/20).

Podkreśla się także,
że dla uznania
gry za losową
nie jest konieczne,
aby zawierała ona
tylko i wyłącznie
komponenty losowe;
wystarczające jest,
aby w ogóle
zawierała takie
elementy. Tak więc
nawet w sytuacji,
gdy w danej
grze współistnieją
elementy wiedzy,
refleksu,
spozostzegawczości
itd. oraz elementy
przypadkowe,
narzucone przez
program gry, to jest
to równoznaczne z
tym, że zawiera ona
element losowości,
który przesądza,
że jest grą
na automatach w
rozumieniu u.g.h.,
a więc że dane
urządzenie może
być eksploatowane
jedynie w kasynie
(por. wyrok
Wojewódzkiego

Sądu
Administracyjnego
w Gliwicach z dnia
3 kwietnia 2019 r.,
III SA/Gl 1050/18)
oraz że znajomość
sekwencji kolejnych
układów może co
najwyżej wpłynąć
na długofalową
strategię gracza
przy obstawianiu
kolejnych gier lub
na decyzję o
rozegraniu kolejnej
gry. Gracz nie ma
więc wpływu na
wynik żadnej z gier,
może co najwyżej
zdecydować się grać
dalej lub zakończyć
grę. Możliwość
podjęcia takiej
decyzji nie jest
jednak ani istotą
pojedynczej gry, ani
nie dowodzi żadnego
udziału gracza i jego
wpływu na przebieg
gry (por. wyroki
Wojewódzki Sądów
Administracyjnych:
w Poznaniu z dnia
3 grudnia 2019 r.,
III SA/Po 538/19,
w Poznaniu z
dnia 4 grudnia
2019 r., III SA/Po
622/19, w Gorzowie
Wielkopolskim z
dnia 22 lipca 2020
r., II SA/Go 101/20)
...pojęcia "losowy
charakter gry" oraz
"element losowości",
o których mowa w
art. 2 ust. 3 i
5 u.g.h., oznaczają
"nieprzewidywalność"
wyniku gry dla

osoby korzystającej z urządzenia do gier hazardowych bez względu na budowę takiego automatu, w tym oprogramowania nim sterującego; stan

"nieprzewidywalności" nie jest przy tym eliminowany wskutek możliwości uprzedniego sprawdzenia wyniku gry za pomocą dostępnej funkcji oprogramowania.

Kolejna kwestionowana okoliczność umyślności działania oskarżonego także została prawidłowo ustalona (sekcja 3.1 motywów).

Wskazać bowiem należy, iż oskarżony podjął działalność gospodarczą w dziedzinie ściśle regulowanej ustawowo. Zgodnie z art. 3 ugh urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie.

Skoro oskarżony działał jednoosobowo jako prezes podmiotu gospodarczego Spółki z o. o., to tylko na nim ciążył obowiązek dopełnienia wymogów formalnych w zakresie legalnego urządzania i prowadzenia przez tą spółkę gier na automatach, tj. pozyskania stosownych koncesji, pozwoleń i wpisów do rejestru, o jakich mowa w przepisach art. 6 ust. 1, art.14 ust. 1 i art.23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych.

Przepis art. 2 ust. 6 i 7 ugh precyzuje szczegółowo tryb uzyskania wiążącej decyzji w zakresie urządzania gier na automatach. Taką decyzję władny jest wydać wyłącznie minister właściwy do spraw finansów, na wniosek strony lub z urzędu, w drodze decyzji, czy gry lub zakłady posiadające cechy wymienione w ust. 1-5a są grami losowymi, zakładami wzajemnymi, grami w karty albo grami na automacie w

rozumieniu ustawy. Urządzący gry na automacie powinien złożyć wniosek, spełniając stosowne warunki m. in. art. 2 ust. 7 ugh, w tym do wniosku dołączyć badanie techniczne danego automatu, przeprowadzone przez jednostkę badającą upoważnioną do badań technicznych automatów i urządzeń do gier. W przypadku zaś, gdy urządzający gry na automacie nie skorzysta z tego uprawnienia, pozwalającego mu na pozyskanie pewności co do charakteru prowadzonej działalności, organy na podstawie art. 89 i 90 u.g.h. uzyskują autonomiczne uprawnienie do poczynienia własnych ustaleń w zakresie wystąpienia w danej sprawie przesłanek wymierzenia kary za urządzenie gry na automatach poza kasynem gry.

(Konsekwencje niezłożenia wniosku o wydanie decyzji przez urządzającego gry na automatach.

– np. w wyroku z dnia 10 grudnia 2019 r. Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego
w Olsztynie LEX nr
2763070).

Oskarżony z tego
trybu ustawy,
zresztą jedyne
dla ustalenia, czy
planowane gry będą
miały charakter
hazardowy czy nie,
z rozmysłem nie
skorzystał.

Gromadzenie przez
oskarżonego
dokumentacji
technicznej w
postaci „opinii
technicznych” nie
dotyczących
automatów
zatrzymanych w
sprawie i wydanych
na rzecz innych
podmiotów (podkr.
SO) i następnie
powoływanie się w
ramach wyjaśnień
na te dokumenty,
miało charakter
wyłącznie
pozorowanego
dokumentowania
legalności
działalności.

W myśl art. 5
ust. 1 ustawy o
grach hazardowych
prowadzenie
działalności w
zakresie gier
liczbowych, loterii
pieniężnych oraz
gier na automatach
poza kasynem gry
jest objęte
monopolem
państwa. Każdy

inny podmiot, który legalnie zamierza prowadzić działalność gospodarczą w tej dziedzinie powinien nie tylko poznać obowiązujące regulacje prawne ale i do nich się zastosować. Przyjęta przez oskarżonego linia obrony dowodzi, iż przepisy ustawy były mu znane, ale celowo je zignorował, naiwnie (czy też z wyrachowania) licząc na bezkarność.

Niedopełnienie tych wymogów prawnych przez oskarżonego ma charakter umyślny w rozumieniu art. 4 § 2 kks.

Ad. III

Także i tu sformułowane zarzuty obrazy prawa procesowego nie znalazły akceptacji.

Ad 1) Zagadnienie oceny przydatności procesowej i wartości dowodowej opinii biegłego z zakresu informatyki zostało już wyżej omówione, w tym w zakresie funkcji „pomoc” oferowanej graczom

przedmiotowych automatów.

Ad. zarzutów 2) i 3) – oskarżony w odniesieniu do zatrzymanych w sprawie automatów nie przedstawił w toku procesu ani jednego dokumentu (opinii, licencji) a zwłaszcza wiążącej decyzji w zakresie urządzania gier na automatach, uzyskanej w trybie przepisu art. 2 ust. 6 i 7 ugh. Zatem chybione twierdzenia, jakoby to „opinie techniczne” czy inne opisane tu dokumenty wydane na zlecenie innych podmiotów i w zakresie innych niż zatrzymane w sprawie automaty, mogły ekskulpować oskarżonego od zarzucanego mu czynu, w tym wykazania, iż automaty zatrzymane w sprawie nie oferują gier hazardowych.

IV

Nietrafność istotnych zarzutów apelacji (I, II, III j.w.) czyni tym samym bezskutecznym zarzut obrazy prawa materialnego art.

<p>107 § 1 kks. W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku dostatecznie odniesiono się do przyjętej kwalifikacji prawnej czynu.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Zarzuty w uzupełnieniu apelacji z dnia 30 grudnia 2021r.</p> <p>1)obrazę prawa procesowego, która miała wpływ na treść wyroku, mianowicie: 1) art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 7 k.p.k., polegającą na zaniechaniu wskazania poszczególnych faktów, które Sąd uznał za udowodnione i konkretnych dowodów na te fakty, co nie pozwala poznać toku rozumowania Sądu i</p> <p>znacznie utrudnia oskarżonemu merytoryczną obronę, a Sądowi Odwoławczemu kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku;</p> <p>2)art 4 i 6 k.p.k. w zw. z art. 211 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., a to poprzez dopuszczenie dowodu i poczynienie ustaleń</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

faktycznych w oparciu o wynik tzw. „eksperymentu”, który ocenić należy jako przeprowadzony nielegalnie, tj. rażąco sprzecznie z przepisami procedury karnej, regulującym tą specyficzną czynność postępowania dowodowego i jej znaczenie dla ustaleń faktycznych czynionych w sprawie,

3) obrazę prawa procesowego, tj. art. 7 k.pk. i 440 k.pk. poprzez:

-oskarżony M. B. organizował prowadzenie gier na automatach poprzez zorganizowanie lokalu i personelu dbającego o lokal, a nadto prowadził gry na automatach, poprzez nadzór nad wykonywaniem przez lokal działalność — choć nie wynika to z żadnego dowodu, a już w szczególności tych podanych przez Sąd I instancji,

-opinie techniczne załączone od akt sprawy zostały sporządzone na zlecenie spółki, choć

z opinii tych wyraźnie wynika, że zostały zlecone przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J.,

-oskarżony zatrudniał pracowników do obsługi lokalu, choć nie ma żadnego dowodu to potwierdzającego, a z zeznań pracownika A. P. (k. 15-16 akt sprawy) wynika, że zatrudnił ją Pan M. z W.,

-w lokalu działał system ograniczonego wpuszczania klientów i zabezpieczenie przed dostępem do lokalu pozwalał na uniemożliwienie ujawnienia rzeczywistej działalności choć

nie ma żadnego dowodu to potwierdzającego, a z zeznań świadków wynika że „nazwa lokalu wskazywała na to co jest w środku” (świadek J. J.), „było tak, że ten lokal

bywał otwarty i ja go nie zamykałam, bo jak ludzie mieli by korzystać z niego” (świadek A. P.), „drzwi do lokalu

zdarzało się, że były otwarte" (świadek G.

J.)

-dostępna funkcja „Podgląd” nie zmienia charakteru automatów, ponieważ gra możliwa jest bez użycia tej funkcji, w następstwie oparcia się na wadliwej, nierzetelnej, błędnie ocenionej i nie spełniającej wymogów k.p.k. pisemnej opinii biegłego oraz przyjęcia całkowicie błędnego i nie znajdującego potwierdzenia w przeprowadzonych w sprawie dowodach ani przepisach ustawy o grach hazardowych założenia, że o występowaniu w grze elementu losowości decydujące znaczenie ma potencjalny i możliwy sposób przeprowadzania gier przez gry oraz czas jaki gracz musiałby poświęcić chcąc doprowadzić do ewentualnej wygranej, a nie to czy gra posiada cechy i funkcje, które wykluczają występowanie w niej elementu losowości;

-sprzeczną z
zasadami i
wynikającymi z
powołanych
przepisów oceną
dowodu z opinii
pisemnej i ustnej
biegłego sądowego
i uznaniu jej za
wiarygodną,
logiczną,
konsekwentną i
spójną, podczas gdy
opinii tej nie
sposób przypisać
wskazanych
właściwości,
albowiem:

- biegły nie
przeprowadził
badania gier i
urzędzeń których
dotyczy niniejsza
sprawa w sposób
choćby zbliżony
do tego jak ma to
miejsce w przypadku
ich badania przez
jednostki badające
działające z
upoważnienia
Ministra Rozwoju
i Finansów na
podstawie
rozporządzenia z
dnia 8 czerwca
2017 r. w sprawie
urzędzeń losujących,
urzędzeń do gier
i automatów do
gier, zabezpieczenia
informacji
dotyczących
urządzanej loterii
oraz

uzyskiwania,
naliczania i

	<p>wypłacania wygranych;</p> <p>- biegły przy sporządzaniu swojej opinii nie dysponował kodami źródłowymi programowania zainstalowanego w urządzeniach, których dotyczy niniejsza sprawa, a których zbadanie jest niezbędne dla ustalenia w sposób nie budzący żadnych wątpliwości charakteru gier na nich dostępnych.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad.1) zarzut bezpodstawny i wyłącznie polemiczny z pisemnymi motywami zaskarżonego wyroku.</p> <p>Ad 2) błędnie potraktowano w niniejszym postępowaniu zapisy gier przeprowadzanych przez funkcjonariuszy celnoskarbowych G. J. i R. P. (i przesłuchanych w charakterze świadków) jako</p>			

eksperymenty
procesowe.

W myśl art. 211
kpk i art. 212
kpk (mających
odpowiednie
zastosowanie także
w ramach
postępowań
karnoskarbowych -
zgodnie z art.
113 § 1 kks)
w celu sprawdzenia
okoliczności
mających istotne
znaczenie dla
sprawy można
przeprowadzić, w
drodze
eksperymentu
procesowego,
doświadczenie lub
odtworzenie
przebiegu
stanowiących
przedmiot
rozpoznania zdarzeń
lub ich fragmentów.
W toku oględzin
lub eksperymentu
procesowego można
dokonywać również
przesłuchań lub
innych czynności
dowodowych.

Definicje te
oznaczają, że
eksperyment
stanowi czynność
procesową organu
procesowego i
winien być
przeprowadzony
zgodnie z zasadami
kpk.

Wzmiankowany
eksperyment
procesowy ma na
celu sprawdzenie w

sposób
doświadczalny, czy
badane zdarzenie
lub podawany jego
przebieg były w
ogóle możliwe, w
dodatku dla jego
miarodajności i
przydatności
dowodowej,
powinien być
przeprowadzony w
warunkach
maksymalnie
zbliżonych do tych,
jakie miały miejsce,
gdy badane
zdarzenie (czyn)
zaistniał. Wymogi
takiej czynności
procesowej są
sformalizowane. Po
pierwsze, to
czynność dowodowa
organu
procesowego, zaś
biegły czy specjalista
bądź świadek (jak
w niniejszej sprawie)
może w takiej
czynności jedynie
uczestniczyć. Po
drugie, skoro to
czynność procesowa,
zatem strony
procesu, jako
uprawnione do
wzięcia w niej
udziału, należy o niej
powiadomić (art.
117 kpk), skoro
jednak nie zostały
powiadomione, to
tego rodzaju
czynność należałoby
powtórzyć w
postępowaniu
sądowym, z
udziałem biegłego
i poszanowaniem

prawa do obrony oskarżonego. Jak to natomiast wynika z opinii biegłego R. R., zatrzymane automaty są celowo konstruowane w taki sposób, aby nie można było ich uruchomić po procesowym zatrzymaniu, a następnie przebadać.

Z całą mocą jednocześnie należy podkreślić, iż zarejestrowane zapisy przebiegu gier w ramach przeprowadzonych w sprawie „eksperymentów nie mogą zostać zdyskwalifikowane jako niemiarodajne dowody w sprawie. Wręcz przeciwnie, zapisy te (podobnie jak różnego rodzaju dowody procesowe – fotografie, zapisy monitoringów sklepowych i ulicznych czy dokonanych przez świadków konkretnych zdarzeń utrwalenia ich przebiegu na urządzeniach typu kamery, także montowanych w telefonach komórkowych, tabletach i innych urządzeniach), stanowią dowody podlegające

procesowemu wykorzystaniu.

Biegły R. R. podkreślał, że dla potrzeb opinii w sprawie nie tylko analizował zapisy gier, dokonanych w dniach kontroli celnoskarbowych na przedmiotowych automatach, ale także analizował dane zebrane z dysków tych urządzeń, ponieważ żadnego z przedmiotowych urządzeń nie można było uruchomić, zaś tak zebrane dane były wystarczające i pozwoliły mu na wydanie jednoznacznych opinii.

Ad 3) Skoro to oskarżony reprezentował jednoosobowo Spółkę (...), zawierał umowę najmu lokalu, w którym umieszczono przedmiotowe automaty do gier stanowiące własność tej Spółki, zatem ustalenie wyroku, że to oskarżony urządził na tych automatach gry hazardowe pozostaje w pełni prawidłowe.

Kwestia funkcji „podgląd” także została w toku

sprawy należyce wyjaśniona jako pozostająca bez wpływu na uznanie hazardowego charakteru gier oferowanych graczom.

Ocena merytoryczna opinii biegłego z zakresu informatyki zawarta w pisemnych motywach wyroku jako dowodu przydatnego dla rozstrzygnięcia była już omawiana.

Odnosząc się do podnoszonej kwestii kodów źródłowych do oprogramowania zainstalowanego na urządzeniach, których dotyczy niniejsza sprawa, to ten argument pozostaje nietrafiony.

Wskazać należy, iż oskarżyciel reprezentujący jednoosobowo Spółkę (...) takich kodów nie przedstawił, zaś Spółka w toku postępowania przygotowawczego i sądowego nie podejmowała korespondencji procesowej, w tym pisma sądowego z dnia 2 lipca 2020 r. w przedmiocie dostarczenia licencji i instrumentów umożliwiających

<p>uruchomienie i przeprowadzenie badania zabezpieczonych automatów (k. 805, 806 akt), zaś z ustaleń policji KPP (...) z dnia 29 grudnia 2020r. wynika, że ostatni ustalony adres dla kontaktu ze Spółką – (...) w W. świadczącej usługi biura wirtualnego biura jest już nieaktualny a kontakt ze Spółką nieaktywny (vide k. 817- 818 akt).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Argumenty apelacji okazały się nieskuteczne i jako takie nie stanowią podstawy do postulowanego orzeczenia</p>		

<p>reformatoryjnego (przez uniewinnienie oskarżonego) względnie kasatoryjnego w rozumieniu art. 437 § 2 kpk.</p> <p>Ponadto w sprawie nie wystąpiły także podstawy bezwzględne z art. 439 § 1 kpk dla uchylenia orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów apelacyjnych.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Nie wystąpiły.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Orzeczenie skazujące oskarżonego za zarzucany mu występki karnoskarbowy w postaci urządzania gier hazardowych oraz wymiar kary.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
<p>Zaprezentowana przez Sąd I instancji ocena dowodów, w tym w ramach uzupełnionego uzasadnienia, pozostaje zasadniczo prawidłowa (co do urządzania gier hazardowych), bo obejmuje całokształt ujawnionych okoliczności sprawy, jest wszechstronna i pozbawiona błędów logicznych.</p> <p>Dokonane na jej podstawie ustalenia faktyczne wolne są od istotnych wad i tym samym stanowią prawidłową podstawę faktyczną wyroku.</p> <p>Uznanie sprawstwa i zawinienia oskarżonego w przypisanym mu zakresie urządzania gier hazardowych</p>		

zostało prawidłowo umotywowane i zakwalifikowane z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Wobec nieuwzględnienia apelacji w części dotyczącej winy oskarżonego koniecznym stało się odniesienie do rozstrzygnięcia o wymierzonej oskarżonemu karze.

W tym zakresie także brak uzasadnionych podstaw dla ewentualnej korekty orzeczenia na korzyść oskarżonego.

Orzeczona kara grzywny, z jednej strony stanowi dla oskarżonego słuszną dolegliwość za popełnienie przestępstwa skarbowego, z drugiej strony przystaje do deklarowanych dochodów oskarżonego. To kara relatywnie surowa, ale nie rażąco w rozumieniu art. 438 pkt. 4) kpk. Kara ta spełnia wymogi art.13 § 1 kks oraz art.23 ust.3 kks, więc nie występują uzasadnione powody dla zmiany wyroku na korzyść oskarżonego w tej

części rozstrzygnięcia.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Z opisu czynu przypisanego wyeliminowano określenie „i prowadził”		
Zwięźle o powodach zmiany		
Opisano w sekcji 3.1		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III.	O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.113 § 1 kks w zw. z art.636 §	

	1 kpk i art. 627 kpk oraz na podstawie art.21 ust. 1) i art. 8 w zw. z art. 3 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r./tj. DZ. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm./, obciążając nimi oskarżonego wobec przegrania apelacji.
7. PODPIS	
SSO Ewa Rusin	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uznanie sprawstwa i zawinienia oskarżonego co do zarzucanego mu czynu		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
	# art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana